

»Gremo proti toku!«

Rock koncert z glasbeno skupino Posod' mi jurja je bil eden od vrhuncev študentskega projekta Ura brez kazalca, ki je minuli mesec potekal v Hrastovcu v Slovenskih goricah oziroma v Zavodu Hrastovec - Trate. »Zamisel se je porodila med stanovalci. Ko smo prišli, so vpraševali, ali bomo pripravili kakšen koncert,« razlaga Sabina Čobec, študentka 4. letnika ljubljanske visoke šole za socialno delo, smer duševno zdravje v skupnosti, ki je bila s kole-

---

Študentom, ki so prišli z vseh koncev Slovenije, lahko Zavod Hrastovec - Trate ponudi le prehrano in bivalne prostore, pot do tja in nazaj so si morali plačati sami. Visoka šola za socialno delo namreč nima tovrstnih namenskih sredstev.

---

gi od 5. do 30. novembra na delovni praksi v zavodu. »Od teh načrtov in dejavnosti pričakujem demonstracijske izkušnje, iz katerih se bomo kaj naučili (recimo, kako ljudi seliti iz zavoda), hkrati pa bodo povečale odprtost te ustanove,« je pojasnil dekan prof. dr. Vito Flaker. Študentje so se zelo samostojno, z mentorsko pomočjo univerzitetnih predavateljev, in uspešno sprijeli z zanimivimi nalogami. Pripravljali so na prime individualne selitvene načrte za (izbrane) stanovalce, preučevali 180 načrtovanih projektov, ki jih je zavod letos izdelal in sprejel, se ukvarjali z nastajajočo trgovino ter knjižnico v gradu Hrastovec (ta naj bi postala uradna podružnica lenarške knjižnice, kjer je gospod Jeršin tudi

razstavljal svoje slike, in ne v občinski avli, kakor smo pomotoma zapisali minuli teden), uvajali svet stanovalcev, se posvečali računalniški delavnici. O tej študentka Nataša Udovič pripoveduje: »Zanimanje stanovalcev je zelo veliko, pred računalniško sobo navdušeno čakajo že veliko pred šestnajsto uro, ko začnemo, in trkajo na vrata. Ena ura je celo premalo, zato smo ji dodali še trideset minut. Rišejo, pišejo besede, zabavajo se z računalniškimi igravicami, zelo hitro se učijo. Nekateri že obvladajo brisanje, presledke – prima!« Kristina Podbevšek, ena tistih, ki bodo aktivno skrbeli za nadaljevanje uvedenih programov, dodaja: »Vsi stanovalci, s katerimi sem se družila, se mi zdijo krasni. Ne zaslužijo si, da živijo tukaj! Ena izmed mojih izkušenj je povezana tudi z ljubosumjem med njimi. Neko stanovalko sem na primer peljala na izlet v Ljubljano – to je povedala drugim in potem so me vpraševali: Zakaj pa mene ne pelješ?? Vedno se moraš vsakemu posvetiti in mu pojasniti, kar ga zanima. Potem vsi vse zelo dobro razumejo. S stanovalci nimamo težav. Vmila se bom – že decembra.«

Projekt prostovoljno delo naj bi preprečil, da bi dejavnosti in družabne oblike, ki so zaživele ali se pospešile po zaslugi študentov, zamrle. K sodelovanju so povabili mlajše kolege (1., 2., 3. letnik – zavod so spoznavali med novembrskimi vikendi), sčasoma pa naj bi vključili tudi študente drugih fakultet in fante, ki civilno služijo vojaški rok.

Moja Vočko